Lieta Nr. A42429507
(A2000-08/20)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā, 2008.gada 24.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese B.Lietiņa,

piedaloties:
pieteicējai – *Ž.K.* kā arī pieteicējas tiesas sēdē pilnvarotajai pārstāvei – *J.Dz.*;
atbildētāja – Rīgas domes pilnvarotajam pārstāvim Uldim Vanagam;
lietā par cietušo atzītajai – *D.D.*;

atklātā tiesas sēdē, Antonijas ielā 6, Rīgā, izskatīja administratīvo lietu *Ž.K.* pieteikumā par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 5.jūlija lēmuma Nr.D57 23-26 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvā rajona tiesā 2007.gada 2.februārī saņemts *Ž.K.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums (reģ.nr.2153) par Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – arī atbildētājs) 2006.gada 5.jūlija lēmuma Nr.D57 23-26 (turpmāk – arī Lēmums)atcelšanu un lūgumu par procesuālā termiņa atjaunošanu pieteikuma iesniegšanai.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2007.gada 13.februāra lēmumu, ir atjaunots nokavētais procesuālais termiņš pieteikuma iesniegšanai, pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] Rīgas domes Administratīvās komisijas Latgales priekšpilsētas apakškomisija 2006.gada 11.maijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, sakarā ar Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldes Administratīvās grupas vecākā inspektora *I.D.*2006.gada 21.aprīlī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.1.4.40517 par to, ka pieteicēja pieļāva, ka viņai piederošais suns sakoda *D.D.* suni, līdz ar to pārkāpjot Latvijas Republikas 1999.gada 9.decembra „Dzīvnieku aizsardzības likuma" 5.panta otrās daļas 3.apakšpunktu.

[2.1] Ar minēto 2006.gada 11.maija lēmumu Nr.D57 834-3 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) pieteicējai, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 106.panta otro daļu un ņemot vērā 32.panta pirmo daļu, uzlikts naudas sods 50 latu apmērā.

[2.2] Pieteicēja, nepiekrītot Rīgas domes Administratīvās komisijas Latgales priekšpilsētas apakškomisijas lēmumam apstrīdēja to Rīgas domes Administratīvajā komisijā. Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 5.jūlija lēmumu Nr.D57 23-26 (Lēmums), sākotnējais lēmums tika atstāts negrozīts, bet pieteicējas sūdzība tika noraidīta.

Pieteicēja, nepiekrītot Lēmumam, iesniedza pieteikumu Administratīvā rajona tiesā.

[3] Pieteikumu pieteicēja pamatojusi ar sekojošiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja nepiekrīt atbildētājam ka procesuālas normas ir ievērotas, jo tika pieņemts lēmums par lietvedības uzsākšanu atbilstoši LAPK 238^1 pantam.

Pieteicēja norāda, ka iesniegums par negadījumu iesniegts Rīgas pašvaldības policijā 2006.gada 5.aprīlī, bet protokols sastādīts tikai 2006.gada 21.aprīlī, kā arī citas procesuālas darbības – atzinums par cietušo, paskaidrojumu pieņemšana – tika veiktas tikai pēc 2006.gada 21.aprīļa. Saskaņā ar LAPK 238^1 panta pirmo daļu amatpersonai protokolu par pārkāpumu jāsastāda diennakts laikā.

No lietas materiāliem secināms, ka likumā noteiktais termiņš lietvedības uzsākšanai nav ievērots, līdz ar to, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturto daļu Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai nebija tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu.

[3.2] Pieteicēja norāda, ka pārkāpuma dienā esot strādājusi, tādējādi nevarēja izdarīt pārkāpumu, par kuru saukta pie administratīvās atbildības. Pieteicējai uzskata, ka *D.D.* sniedz nepatiesas ziņas kā par pašu pārkāpumu tā arī par pārkāpuma izdarīšanas laiku.

[3.3] Vienlaikus, pieteicēja atzīst, ka starp viņas un *D.D.* suņiem ir bijis kautiņš, taču iniciators tam bija *D.D.* suns. Pieteicēja norāda, ka pastāv būtiska atšķirība starp pieteicējas- Vācu aitu šķirnes suņa- un *D.D.*- Vidusāzijas aitu suņa-temperamentiem un agresivitāti pret citiem suņiem. Ir pētījumi par to, ka Vidusāzijas šķirnes suņiem ir asais un niknais raksturs, kas prasa stingru, konsekventu audzināšanu un ir vairāk bīstams apkārtējiem kā Vācu aitu sugas suns. Pieteicēja atzīmē arī to, ka Vācu aitu šķirnes suņi pēc izmēra ir mazāki par Vidusāzijas šķirnes suņa pārstāvjiem, kuri ir spēcīgi un lieli suņi

[4] Atbildētāja savā rakstveida paskaidrojumā Administratīvai rajona tiesai, norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu. Atbildētāja viedoklis pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[4.1] Atbildētāja uzskata, ka pieteicējas arguments par to, ka iestāde uzsākot administratīvo lietvedību, ir pieļāvusi procesuālo pārkāpumu, ir nepamatots, jo rezolūcija tika uzlikta uz *D.D.* 2006.gada 4.aprīļa iesnieguma. Kaut arī rezolūcijā nav precīzi norādīts, ka tiek uzsākta administratīvā lietvedība, tas ir secināms kopumā no visas administratīvā pārkāpuma lietas.

[4.2] Papildus atbildētāja norāda, ka atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai procesuālā pārkāpuma dēļ var atcelt lēmumu tad, ja procesuālais pārkāpums ietekmēja vai varēja ietekmēt lēmumu pēc satura *(skat. 2005.gada 8.novembra spriedumu lietā Nr. SKA-337)* Ja iestāde uzsākot lietvedību nav pievērsusi lielu uzmanību lietvedības uzsākšanas formai, tas nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai, jo neiespaido lietas iznākumu.

[4.3] Kā izriet no pieteicējas 2006.gada 6.jūnija iesnieguma, pieteicēja apliecina, ka 2006.gada 1.aprīlī plkst. 17:00 ir gājusi pastaigā ar savu suni un kautiņš ir noticis, tādējādi pieteicējas norāde, ka tajā laikā viņa bija darbā ir apšaubāms.

[5] Ar administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 29.septembra lēmumu, lietā kā cietusī pieaicināta *D.D.* (*lietas lapa 41).*

[6] Uz tiesas sēdi pieteicēja un pieteicējas pilnvarotā pārstāve, kā arī atbildētāja pilnvarotais pārstāvis un lietā par cietušo atzītā persona ir ieradušies.

[6.1] Tiesas sēdē pieteicējas pilnvarotā pārstāve pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā izklāstītajiem argumentiem.

[6.2] Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā, kā arī rakstveida paskaidrojumā tiesai sniegtajiem argumentiem.

[6.3] Lietā par cietušo atzītā *D.D.* tiesas sēdē norādīja, ka nepiekrīt pieteicējas pieteikumā norādītajiem argumentiem, tā kā tie nav patiesi. Pieteicēja pievienojusi pieteikumam fotogrāfijas, kurās ir norādītas citas šķirnes suns, nekā tas ir patiesībā. Bez tam, cietusī apstiprināja administratīvā pārkāpuma faktiskos apstākļus, kā arī norādīja, ka viņas

suns laikā, kad notika konkrētais uzbrukums nebija vēl pieaudzis suns, tādēļ nekādā gadījumā nevarēja izraisīt pieteicējai piederošā suņa uzbrukumu.

Motīvu daļa

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, uzklausījusi tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumu, tiesa atzīst, ka pieteikums *ir noraidāms kā nepamatots.*

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu *administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole par iestādes par izdotā administratīvā akta (..) tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros (..).*

Savukārt, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 250.pantā noteiktajām pārbaudes apjoma robežām, *tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi vai administratīvais akts izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus; atbilst materiālo tiesību normām; pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu (..).*

Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai tas atbilst materiālo tiesību normām, un vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[9] LAPK 9.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.*

Tātad, lai piemērotu administratīvo atbildību, ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs konkrētas personas – šajā gadījumā pieteicējas darbībās.

[9.1] Pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 106.panta otro daļu, t.i. par *dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu, (..), ja to dēļ nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums.*

Saskaņā ar šo tiesību normu personu var saukt pie administratīvās atbildības par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu, ja pārkāpums izdarīts atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, vai, ja tā dēļ nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums.

[9.2] Iepriekš citētā tiesību norma (LAPK 106.panta otrā daļa) ir tiesību norma ar nepilnu tiesisko sastāvu. Līdz ar to, lai šo tiesību normu varētu piemērot, ir jākonstatē materiālo tiesību norma, kas kopā ar LAPK 106.panta otro daļu veido pilnu tiesību normas sastāvu.

Konkrētajā gadījumā par materiālo tiesību normu rodama Dzīvnieku aizsardzības likuma 5.panta 2.daļas 3.punkts, kas noteic, ka *dzīvnieka īpašnieka pienākums ir nodrošināt, lai dzīvnieks netraucētu un nepadraudētu cilvēkus vai citus dzīvniekus.*

[10] Saskaņā ar LAPK 243.panta (pierādījumi) pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

Savukārt, LAPK 243.panta otrā panta daļa paredz, ka *šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem(..)*

Tādējādi tiesa secina, ka iepriekšminētie pierādīšanas līdzekļi ir noteikti ārējā normatīvajā aktā un fakti (ziņas par faktiem), kas iegūti un procesuāli nostiprināti ar šiem līdzekļiem, var kalpot par pierādījumiem administratīvajā lietās, tai skaitā arī konkrētajā lietā.

[11] Izvērtējusi konkrētās lietas apstākļus, tiesa nonāk pie atziņas, ka konkrētajā gadījumā pieteicējas vaina administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 106.panta otrajā daļā izdarīšanā, ir atzīstama par pierādītu, pamatojoties uz turpmāk minētajiem pierādījumiem.

[11.1] No administratīvā pārkāpuma protokola Nr.1.4.40517, kas sastādīts 2006.gada 21.aprīlī konstatējams, ka 2006.gada 1.aprīlī plkst.17.00, Rīgā, Maskavas ielā 219, pieteicēja pieļāva, ka viņai piederošs vācu aitu sugas suns sakoda *D.D.* piederošo Vidusāzijas aitu suni, līdz ar ko pieteicēja nav izpildījusi „Dzīvnieku aizsardzības likuma" 5.panta otrās daļas 3.apakšpunktā noteikto dzīvnieku īpašnieka pienākumu, ar ko izdarot pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 106.panta otrajā daļā *(lietas lapa 27).*

[11.2] No *D.D.* iesnieguma, kas saņemts Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas nodaļā 2006.gada 5.aprīlī, konstatējams, ka 2006.gada 1.aprīlī, vakara pastaigas laikā viņas sunim uzbrucis un to sakodis suns, kura saimnieki dzīvo Maskavas ielas 219.nama 17.dzīvoklī. *D.D.* suns tika sakosts un bija nepieciešama veterinārārsta palīdzība, kā arī viņai pašai tikusi nedaudz sakosta roka. Tāpat iesniegumā norādīts, ka minētais suns regulāri tiek izlaists pagalmā un uzbrūk citiem suņiem *(lietas lapa 30).*

[11.3] Ar atzinumu par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā Nr.98, kas pieņemts 2006.gada 21.aprīlī, ar kuru *D.D.* ir tikusi atzīta lietā par cietušo *(lietas lapa 31).*

[11.4] No Uzziņas, kas *D.D.* tikusi izsniegta diennakts veterinārajā klīnikā „Dr.Bienerts", no kuras konstatējams, ka *D.D.* 2006.gada 1.aprīlī ir griezusies klīnikā pēc palīdzības sakarā ar to, ka viņas vidusāzijas aitu sunim nepieciešams veikt kostu brūču apstrādi. Veterinārārsta pakalpojumu izmaksas – 10 lati *(lietas lapa 24).*

[11.5] No pieteicējas paskaidrojuma, kas sniegts 2006.gada 21.aprīlī konstatējams, ka pieteicēja apstiprina faktu, ka bijusi izgājusi pastaigā ar suni un atlaidusi to no pavadas. Pastaigā bijusi iznākusi arī 2/3 dzīvokļa iedzīvotāja ar savu suni un abi suņi sakāvās. Pieteicēja nekavējoties savu suni savākusi un devusies mājās. Pēc šī notikuma viņa savu suni ved pastaigās tikai pavadā *(lietas lapa 28).*

[12] Tiesa kritiski vērtē pieteicējas apgalvojumus, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā viņa nav atradusies pārkāpuma vietā, tā kā šis apgalvojums pēc sava satura ir pretrunā pieteicējas pašas apgalvojumiem, kas tikuši sniegti sākotnējā paskaidrojumā, 2006.gada 21.aprīlī [11.5], kurā pieteicēja pēc būtības ir atzinusi konkrētā administratīvā pārkāpuma faktu.

Tiesu praksē, vērtējot personas, kas tiek saukta pie atbildības paskaidrojumus, tieši personas sākotnējiem paskaidrojumiem tiek piešķirta augstākā ticamība.

Pieteicējas arguments, ka viņa nav atradusies administratīvā pārkāpuma vietā, ir pretrunā ne tikai ar viņas iepriekšējiem paskaidrojumiem, bet arī ar citiem pierādījumiem lietā, t.sk. ar cietušās *D.D.* paskaidrojumiem un izziņas no diennakts veterinārās klīnikas.

Pieteicējas darba vietas Rīgas satiksme 2006.gada 13.septembra izziņā (izdruka) par nostrādātajām stundām, satur datus par to, ka 2006.gada 1.aprīlī pieteicējai fiksēta darba maiņa no plkst.16.09 līdz 24.26 *(lietas lapa 10*).

Tā kā izziņā norādītās pieteicējas darba maiņas nostrādātās darba stundas sākas plkst.16.09, bet beidzas plkst.24.26, t.i. pēc pusnakts nākamajā kalendārajā dienā, tiesas ieskatā izziņā norādīts darba maiņas beigu datums, t.i. 2006.gada 1.aprīlis, no kā ir secināms, ka pieteicēja varēja atrasties pārkāpuma vietā un laikā t.i. 2006.gada 1.aprīlī plkst.17.00, ko lietā apstiprina arī citi iepriekš minētie pierādījumi.

[13] Par LAPK 106.panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, *uzliek naudas sodu fiziskām personām no desmit līdz piecsimt latiem.*

Konkrētajā gadījumā, pieteicējai ir ticis noteikts sods Ls 50 apmērā *(lietas lapa 9).*

[13.1] Saskaņā ar LAPK 32.panta 2.daļu, *uzliekot sodu ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.*

No Lēmuma konstatējams, ka atbildētājs nav konstatējis atbildību mīkstinošu apstākļu pastāvēšanu konkrētajā gadījumā, un nosakot sodu ir ņēmis konkrētā administratīvā pārkāpuma sabiedrisko bīstamību, kā arī pieteicējas personību un attieksmi pret pieļauto pārkāpumu, kā arī faktu, ka lietā ir cietušais.

[13.2] Vienlaikus tiesa konstatē, ka atbildētājs nepamatoti Lēmumā ir norādījis uz administratīvā pārkāpuma atkārtotību.

Tiesas ieskatā, gadījumā, ja pieteicēja iepriekš ir tikusi saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 106.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, atbildētājam bija pienākums norādīt, konkrētu lēmumu, lai tiesa objektīvi varētu pārbaudīt norādītā vainu pastiprinošā apstākļa pamatotību.

Tā kā Lēmums šādu norādi nesatur, tiesa atzīst, ka atbildētājs nepamatoti norādījis uz atkārtotību kā atbildību pastiprinošu apstākli, tādējādi pieļaujot nepilnību lietderības apsvērumos.

Izvērtējot atbildētāja pieļautās nepilnības ietekmi uz konkrētā Lēmuma saturu (daļā par sodu), tiesa nonāk pie atziņas, ka pieļautā nepilnība nav būtiski ietekmējusi lietderības apsvērumus to kopumā, kā rezultātā atzīstams, ka tie pamatā ir veikti atbilstoši Administratīvā procesa likuma 66.panta saturam, kā rezultātā atbildētājs noteicis pieteicējai samērīgu sodu (Ls 50 apmērā).

[13.3] Apstāklis, ka Lēmumā atsevišķi nav atspoguļots pieteicējas ienākumu apjoms un fakts, ka pieteicējas apgādībā ir bērns, tiesas ieskatā nerada pamatu secinājumam, ka šie apstākļi vispār nav tikuši ņemti vērā, nosakot soda apmēru.

Ne administratīvā pārkāpuma protokolā, ne savā paskaidrojumā pieteicēja nav norādījusi konkrētu ienākumu apmēru, bet ir norādījusi darba vietu – „Rīgas satiksme" un amatu – trolejbusa vadītāja. Tāpat ir norādījusi, ka pieteicējas apgādībā ir meita *(lietas lapa 27).*

Pieteicējai piemērotās tiesību normas sankcija [13], paredz sodu *no desmit līdz piecsimts latiem.*

Tā kā pieteicējai sods ir noteikts Ls 50 apmērā, kas atzīstams par tuvinātu sankcijas minimālajam apmēram, tiesas ieskatā, pieteicējai noteiktā soda apmērs atzīstams par samērīgu un iepriekš tiesas norādītā [13.2] nepamatotā atsaukšanās uz nodarījuma atkārtotību, nav atzīstama par tādu, kas pati par sevi ietekmējusi noteiktā soda apmēru.

[14] LAPK 238.[1] pantā noteikts, ka *saņemot pieteikumu vai citus materiālus par administratīvo pārkāpumu, šā kodeksa 247.pantā minētajām personām diennakts laikā jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāpieņem viens no šādiem lēmumiem:*

1) par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā;

2) par atteikšanos uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā;

3) par materiālu nosūtīšanu pēc piekritības;

4) par materiālu nosūtīšanu pašvaldības administratīvajai komisijai jautājuma izlemšanai par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu, ja pārkāpumu izdarījis nepilngadīgais vecumā no 11 līdz 14 gadiem.

Šīs normas otrā daļa paredz, ka *izņēmuma gadījumā šādu lēmumu var pieņemt desmit dienu laikā. Lēmumu var noformēt kā atsevišķu dokumentu vai rezolūciju.*

No lietas materiāliem konstatējams, ka konkrētajā gadījumā, saņemot cietušās *D.D.* iesniegumu, kas reģistrēts Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldē 2006.gada 5.aprīlī, pašvaldības policijas iestādes priekšnieks 2006.gada 5.aprīlī, ar rezolūciju nodevis iesniegumu *M.B.* darbam, kas pēc būtības apstiprina, ka ar šo rezolūciju ir tikusi uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

Apstāklis, ka par administratīvā pārkāpuma lietas lietvedības uzsākšanu nav ticis pieņemts lēmums atsevišķa procesuālā dokumenta veidā nerada LAPK 238.[1] pantā noteiktās lietvedības uzsākšanas kārtības pārkāpumu, tā kā minētās normas otrajā daļā ir paredzēts, ka šādu lēmumu var noformēt arī rezolūcijas veidā.

[15] Pastāvot iepriekš minētajiem apstākļiem, tiesa nonāk pie secinājuma, ka atbildētājs pamatoti ir konstatējis LAPK 106.panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvu pieteicējas darbībās, kā arī nav pieļāvis būtiskas kļūdas lietderības apsvērumu izdarīšanā, nosakot pieteicējai sodu par administratīvo pārkāpumu, līdz ar ko Lēmums ir tiesisks un ir atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, Administratīvā rajona tiesa,

nosprieda:

noraidīt Ž.K. pieteikumu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 5.jūlija lēmuma Nr.D57 23-26 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese B.Lietiņa